

села и до толкова уплаши Михаила Палеолога, щото го принуди да бѣга и да търси прибѣжище въ планинѣ Ганѣ, а оттамъ оставя войскѣ-тъ си и едвамъ убѣгнѣ до море-то, дѣто ся качи на единъ малкъ корабъ, та съ срамъ отплува за въ Цариградъ. Слѣдъ негово-то побѣгване и отъ войскары-ты му едни ся разбѣгахъ изъ Тракыѣ, а повече-то быдохъ за робени отъ Българы-ты. Между това Тихо избави и Иконійскый Султанъ, който ся намираше въ робство у Гърцы-ты, та и за него станѣхъ голѣмы борбы, доде да принуди Гърцы-ты да му го прѣдадѣтъ (1269 г.).

Въ това врѣмя царица Ирина бѣше умрѣла, а на Императоръ Михаилъ понеже ся искаше да оздрави мира съ Константина Тиха, кокво-то пакъ да има вліяніе въ Българіѣ, която въ това врѣмя ся раздираше отъ вѣтршны-ты партіи и несъгласія на боляры-ты, той проводи посланницы до него да му прѣдложатъ договора, по който ся обѣща да му даде за женѣ княгыньѣ Маріѣ, дщериѣ на сестрѣ си Евлогіѣ. Българскый царъ ся склони на това и миръ-тъ ся заключи. Послѣ това Императоръ-тъ проводи въ Търново Маріѣ заедно съ Гърцкый Патріархъ, та ѣ вѣнча съ Българскыя царъ.

Спорядъ условія-та на договора Михаилъ Палеологъ трѣбваше заедно съ Маріѣ да върне на Българскый царъ и градове Месемвріѣ и Анхыело, които Мичо му бѣ прѣдалъ; нъ той не си испълни това обѣщаніе и размаиваше Константина съ извиненіе, че ужъ жители-ти отъ тыя градове